Terraformare

Terraformare

Khar

Ar fi dorit să spună ceva înțelept. Ceva care să fi oferit nu doar o soluție, ci mult mai mult. O frază care să rămână în memoria colectivă a triburilor de pe Khandor. De fiecare dată când s-ar fi vorbit despre acest moment, cineva să își aducă aminte: ”și atunci Khar a spus ... ”.

Căldura soarelui transformase podeaua din piatră a sălii de consiliu într-o placă încinsă. Fuseseră aduse pietre din stânca-mamă de la fiecare trib. Consilierul pe probleme spirituale al președintelui, ducea însă dorul nisipului din zona stâncii unde se născuse.

Acum, în această situație dificilă, ar trebui să dea adevărata măsură a potențialului său. Nu simte că poate să facă acest lucru. Neputința lui își are rădăcinile în neputința celor care se află în aceeași cameră cu el. Cele mai strălucite minți, savanți și cercetători în prezența cărora oricine altcineva este doar un fir de nisip.

Este liniște și ochii tuturor privesc ghearele lui ce lasă urme în dansul lor pe piatră. Servitorii vor șlefui mai târziu lespedea de granit sau o vor înlocui. Nici unul dintre cei prezenți nu are o soluție de oferit. Fiecare dintre ei își îmbracă inutilitatea în mantia prețioasă a unor explicații alambicate, fără cap și coadă. Nu își reține zîmbetul provocat de frica ce se vedea în ochii celor din încăpere. A decis ca toți să fie executați.

Khandor - planetă minieră locuită de o populație umanoidă (derivație reptiliană). Civilizația locală a atins recent gradul de evoluție necesar pentru admiterea in Colectivitate. Refuză orice influență exterioară și păstrează ca industrie principală mineritul. (*Extras din Enciclopedia Galactică)*

Planeta lor era o entitate vie capabilă să susțină viață conștientă. Trăiseră mult timp în armonie, utilizând echilibrat resursele ei. În ultima perioadă, cererile de minereu din afară și creșterea prețurilor hrăniseră lăcomia unor șefi de triburi. Se extrăgea mult peste cota alocată. Noile generații considerau planeta vie doar o poveste.

Asta până când planeta nu mai reacționase la nici un stimul.

Sateliții meteorologici nu erau capabili să modifice atmosfera decât pentru perioade de timp mai mici de o zi. Planeta genera schimbări climatice aleatoriu.

Industria extractivă era ca și inexistentă. Planeta muta zăcămintele nou descoperite de la o zi la alta. Rezervele de minereuri erau pe sfârșite. Curând nu își vor mai puteau onora contractele. Odată cu primele plângeri din partea partenerilor de afaceri, vor începe întrebările. Era imposibil ca cineva să nu realizeze ce se întâmplă. Statutul lor de civilizație galactică va fi retras și toate rutele comerciale sau civile de transport îi vor ocoli.

Seara, după cina tîrzie la care îl invitase președintele, spuse: ”Vom avea nevoie de un terran.”

Un curent de aer rece își făcu loc în spațiul camerei. Se strecură înghețat în nările celor doi. Dispăru într-un târziu, gonit de căldura pereților. Nimeni nu îi pomenea în vreo discuție pe cei de pe Terra. Era ca și cum ai fi vorbit despre excremente în timpul mesei.

Terra - planetă presupusă a fi la originea multora din civilizațiile galactice. Distrusă în urma unui război atomic. Supraviețuitorii, doar de sex masculin, au dezvoltat o capacitate unică de a comunica cu planetele. Numiți planetologi au fost acceptați în Colectivitate. Li se refuză în continuare dreptul de a poseda un nume individual. Majoritatea civilizațiilor refuză orice contact cu terranii. Motivul principal invocat este faptul că sunt considerați ”impuri”. (*Extras din Enciclopedia Galactică)*

Cel fără nume
Nava mică a terranului ceru permisiunea de aterizare și se îndreptă spre locația indicată, la periferia astroportului. Cel fără nume speră. Speră că această misiune va fi o reușită, iar el va câștiga dreptul de a avea un nume. A riscat foarte mult venind aici. Dreptul de a avea un nume individual, chiar dacă acesta îi va fi recunoscut doar între terrani, merita orice risc. Deschise compartimentul de cală și urmări sclavii ce încărcau cuburile de memorie cu arhiva genetică a planetei clientului.
Zâmbi amuzat gândindu-se că, după orice standarde galactice, specia aceasta era una urâtă. Reptilieni. După ei erau modelați monștrii din filme. Cu imaginea lor erau amenințați copiii de pe mii de planete atunci cînd nu făceau ce le cereau părinții. Șopârle supradimensionate. Nimeni nu le-ar fi dus lipsa dacă ar fi dispărut.

Pe durata călătoriei purtase negocieri extensive cu Khar și consilierii acestuia. Khar îl tratase cu disprețul cu care își trata sclavii. Nu cedase la nici o sugestie privind diminuarea arhivei genetice, dar îl lăsase să creadă ca a obținut o victorie privitor la suma de plată. Acceptase o cantitate de monedă mult mai mică, iar tranzacția dintre ei urma să nu fie înregistrată legal.
Moneda rămasă acoperea la minim costurile călătoriei. Însă orice acțiune pe care terrani nu o raportau autorității galactice însemna libertate de mișcare. Acum, această libertate însemna că puteau utiliza fără limită în cercetările lor arhiva genetică a planetei.

Odată efectuată tranzacția, Cel fără nume începu procedura de decolare. Ridică nava la înălțimea minimă și folosi jetul motorului pentru a transforma în scrum toți sclavii aflați la sol în jurul navei. Nu simți nici o satisfacție privind ființele care își acceptau soarta fără a încerca măcar să fugă. Îi privi arzând nemișcați, stând pe labele din spate și sprijinindu-se în coadă.
Și asta făcea parte din înțelegere.

Ceru acceptul de a ateriza într-o zonă pustie pentru a își face pregătirile necesare. Se opri lângă un ocean. Majoritatea planetei era nelocuită. Semenii lui Khar locuiau în zonele deșertice fierbinți. Doar așezări miniere și ferme stricau frumusețea sălbatică a acestui bulgăre de pământ ce se rostogolea prin Univers.
Se îndreptă către apă. Simți o apăsare în piept. Aerul umed intra cu greutate în plămâni. Așteptase mult acest moment, iar realitatea era îi asalta simțurile într-un mod cu totul nou. Mai avea de mers, dar auzea valurile și le simțea mirosul. Miroseau a alge și soare și viață. Se uită înapoi spre navă și urmări cu ochii amprentele lăsate de cizmele lui în nisip. Se descălță. Își continuă drumul către sunetul valurilor. Când valurile îi mîngâiară gleznele se întoarse din nou. Acolo unde valurile îmbrățișau nisipul, formele tălpilor erau aproape șterse. Doar conturul degetelor era încă vizibil. Simți pentru o clipă că este singur în Univers. Doar el, nava și planeta aceasta care îl aștepta.
Ochii lui se îngustară în timp ce urmărea linia orizontului acolo unde apa se săruta cu cerul.

Oceanul existase și pe Terra. Oamenii înotau în apa lui. Simți sarea din apă arzându-i ușor pielea. Era o senzație minunată. Să plîngă îi spuneau ochii. Să râdă îi spuneau presiunea din piept și mușchii feței. Amândouă în același timp.
Făcu palma căuș. Ca și cum apa sărată ar fi fost un lichid cu o densitate necunoscută, își lăsă degetele să se scufunde. Unghiile alunecară în lichid. Când simți un cerc rece de apă în jurul

încheieturii se opri. Ridică mâna și bău apa rămasă după ce din palma făcută căuș picăturile lacrimă în plus se întorseseră în ocean. Era apă sărată. Avea gust bun.
Plânse căzut în genunchi în valuri. Plânse pentru toate greșelile pe care le făcuseră semenii lui în acei ani ai ultimului război. Plânse pentru paradisul pierdut de terrani.
Întunericul acoperi omul prăbușit. Oceanul își arăta simpatia prin căldura valurilor ca răspuns la răceala nopții. Se trezi târziu în noapte. Genunchii îl dureau când se ridică. Negru pe negru, naveta îl aștepta. Numele lui îl aștepta.

Stabiliză nava pe orbită și opri toate sistemele electronice. Nimic nu trebuia să interfereze cu implantul.
Terranii nu aveau o mutație genetică. Ultima rămășiță de biotehnologie a războiului fusese salvarea lor. Implantul le amplifica undele cerebrale până la nivelul în care intrau pe aceeași lungime de frecvență cu energia vie a unei planete. Acesta era secretul supraviețuirii lor ca specie. Un secret bine păstrat.
Cel fără nume închise ochii. Își întrerupse șirul gândurilor și activă toate modulele implantului. Lăsă prezența planetei să intre în mintea lui. Aceasta îl simțise din momentul în care intrase în sistemul solar și își activase, pentru o perioadă scurtă de timp, modulul de prezență si scanare a cîmpurilor magnetice.

Ea
Îl așteptase curioasă să revină. Chiar dacă dispăruse semnalul lui, nava cu care venise era încă în apropriere.
Era convinsă că acea ființă cu o masă atât de mică, dar cu o semnătură energetică atât de mare, venise acolo special pentru ea.
Celelalte ființe de pe suprafața ei erau diferite. Le simțea doar când erau în grup. Acestea adunau de la mică adîncime reziduurile ce își făceau loc către exterior. Nu o deranja faptul că ceea ce era produs din arderile miezului ei fierbinte era transportat de ei către exterior, iar apoi către alte planete. Deseori dirija aceste reziduuri către locurile unde aveau loc extragerile.

Începuse un nou ciclu de rotație în jurul celui de-al doilea soare din sistem atunci cînd cei doi sori fuseseră foarte aproape. Făcea această tranziție de la un soare la celălalt la câteva mii de cicluri de rotație. Celelalte planete din apropiere făceau la fel.
Fiecare tranziție însemna o schimbare automată a polilor magnetici, însă, de această dată, ceva fusese diferit. Iar una din consecințe era disconfortul pe care îl simțea. Nu reușea să definească sursa. Dar știa foarte bine că cineva trebuia să suporte consecințele. Ființele acelea mici care viermuiau pe nisipul ei erau o țintă pentru nemulțumirea ei la fel de bună ca oricare alta.

Acum semnalul lui era mult mai clar.

Cel fără nume
Preludiul dură mult timp după ciclul terran.
Făcură cunoștință. El se prezentă oficial ca planetolog venit pentru a investiga problema de comunicare apărută între ea și ființele ce locuiau pe suprafața ei. Nu era un subiect foarte interesant pentru ea. Nu părea dispusă să dea foarte multe explicații.
Conform procedurii îi comunică forma lui și referințe pentru modul în care se diferențiază de ei. Ea era însă mai interesată de cîmpul lui energetic decât de forma fizică.

Îi dădu în mintea lui o formă umană, așa cum fusese învățat la academie. O femeie plinuță, cu pielea neagră, a cărei minte era ocupată doar cu vise despre partenerul perfect. Acel partener care să o facă fericită, cu care să își petreacă nemurirea. Unică și specială în fiecare nanosecundă.
Va trebui să îi trezească interesul către forma fizică plecând de la o emisie de energie. Formulă conceptul de adorare pe care terranii îl aveu față de zeitățile feminine. Implantul emise variante și scană reacția planetei. Imaginea Madonnei creștine era aceea care rezona cel mai bine.
Nu era forma ideală pentru dezvoltarea unei dependențe emoționale, dar era un început. După război, moștenirea culturală, predominant religioasă, a umanității devenise ceva ce îi interesa doar pe istorici. Conceptul de religie era considerat distrugătorul civilizației lor și istoricii aveau grijă ca nimeni să nu uite asta. Cei fără nume nu își doreau să repete greșelile altor vremuri. Singura autoritate acceptată era una colectivă, a celor ce își cîștigaseră dreptul de a purta un nume.

Implantul găsi frecvența potrivită și transmise adorație, iubire necondiționată. Cel fără nume adăugă o referință fizică pe care planeta o găsi acceptabilă: rugăciunea în genunchi. Îi explică mai ușor că o percepe cu formă umană atunci când condiționă sentimentul de iubire de imaginea lui stând în genunchi în fața ei. Această etapă era similară cu reglarea sistemului de acordaj la un pian. Un dute-vino de informații având ca scop găsirea combinației de clape pe care trebuia să apese pentru a face planeta să cânte melodia pe care o dorea el.
Era o planetă nouă. Virgină. Capricioasă și temperamentală. Șansele de a îl respinge erau minime. Avea încredere în înțelepciunea a ceea ce fusese învățat. Planeta celor fără nume, o planetă a bărbaților, acorda resurse practic nelimitate pentru studiul acelei părți a speciei lor de a cărei extincție sunt vinovați. Profesorii lui, cei mai înțelepți oameni de pe Terra, erau experți în latura feminină a Universului.

Trebuia să fie atent la modul în care vor reacționa cei de pe planetă la ceea ce urma să se întâmple. Îl prevenise pe Khar că vor exista unele reacții extreme de tipul cutremurelor de mică intensitate sau erupția unor vulcani. În funcție de ce va accepta șopârla ca eveniment de mică intensitate urma să afle dacă va supraviețui.
Khar nu ascunsese faptul că naveta terranului era ținta unor sateliți militari. La cel mai mic semn că ceva nu e în regula va fi distrusă.
Cel fără nume urmărea simultan fluxul de date ce călătorea între palat și fermele din zonele verzi ale planetei. Pe planetă, Khar începuse să primească rapoarte despre copaci înflorind și dând fructe în câteva zile. Era mijlocul anotimpului secetos. Pentru că nu primi nici un mesaj cerând explicații, presupuse că reptilele considerau ceea ce se întâmpla drept un semn bun.

Implantul așteptă momentul în care atenția de la fluxul de date se întoarse către planetă. Îi afișă profilul de partener pe care trebuie să îl emuleze. Un tînăr care nu a cunoscut niciodată intim o femeie și care nu a întâlnit vreodată o femeie la fel de frumoasă ca ea. Care să treacă prin adorație și timiditate către iubire pentru un partener și sex.
Descoperi cu plăcere că nu trebuia să mintă. Acceptarea planetei ca partener si echivalarea formelor ei cu cele ale unei femei umane erau esențiale. Profesorii îi spuseseră că aceasta era situația ideală.
Îi transmise modul în care o vede ca formă umană și plăcerea pe care o găsea în multitudinea aspectelor semnificative pentru corespondența cu părți ale corpului uman. Pe lângă

informațiile care declanșau procesul de identificare cu o femeie, a introdus informații contextuale care creau nevoia imperativă de plăcere și conceptul de viață nouă, de reproducere. Îi explică fascinația bărbaților pentru sâni și plăcerea pe care i-o aducea identificarea acestora în fiecare din munții ei. Avu un început de erecție în timp ce îi explică și lăsă să se vadă asta. Oferi detalii despre penis și funcția lui pentru a produce plăcere și pentru reproducere. În același moment folosi energia planetei pentru a scoate din funcțiune sateliții militari. O problemă mai puțin.
Următorul pachet de informații definea organul sexual reproducător feminin și modul în care se formau corespondențe pentru acesta în percepția lui despre ea.
Era din ce în ce în ce mai curioasă. Învăța repede. Implantul îi transmise că poate avea acces la orice informație fără să solicite permisiunea celui fără nume. Planeta accesă imediat pachetul de date predefinit ca totalitate a memoriei implantului.

Cel fără nume simulă echivalentul unei surprize plăcute atunci cînd ea îi transmise definiția gestului că i s-au întărit sfârcurile.
Starea ei de excitație se traduse pentru Khar în rapoarte despre fluvii și râuri ieșite din matcă. Vârfurile de zăpadă ale munților se topeau. Concluzia echipei lui era că asistau la un fenomen foarte rapid de încălzire globală fără precedent în istorie. Acesta decise că toate acestea sunt și mai multe semne bune și se pregăti să răspundă mesajelor care se adunaseră și ambasadorilor triburilor care îl așteaptau în sala de consiliu. Trebuia să nu piardă situația de sub controlul până când terranul își termina treaba. Uită să ceară o verificare a stării de funcționare a sateliților militari.

Pe măsură ce își transmiteau sentimentul de plăcere unul altuia, planeta începu să se vadă pe ea însăși sub forma unei femei. Odată ce își defini mâini și picioare în detaliu, terranul îi transmise sentimentul unei țineri de mână în timp ce se plimbau pe o plajă pustie. Ea manifestă încântare așa că el specifică și nuditate când îi răspunse.
Cel fără nume formulă conceptul de a fi atins. Fiecare atingere o lega și mai mult de el, de forma lui. Îi dirijă mâinile către obrajii săi apoi le lăsă să își urmeze cursul. Palmele ei se opriră pe pieptul lui pentru o secundă. O secundă mai târziu degetele ei se opriră între picioarele lui și îl ținură strîns. Cel fără nume făcu același lucru cu corpul ei.

O altă secundă mai târziu totul deveni negru. Era singur în spațiu. O altfel de singurătate. Implantul funcționa doar pentru a satisface nevoia ei de informație. Se întrebă dacă așa se simțeau oamenii de înainte de implant.
Planeta se retrăsese în ea însăși. Găsi fermecătoare reacția ei. Se rușinase așa cum ar trebui să facă orice virgină de rit catolic. Așa cum ar fi făcut orice femeie terrană, dacă ar mai fi existat vreuna. Ceea ce se întâmpla acum era o etapă prevăzută în proces cu rezultat sigur, dar cu timp variabil. Se pregăti pentru o lungă așteptare.

Deschise un canal de comunicare cu Khar și îi comunică succesul primei etape a procesului. Indiferent de efectele asupra suprafeței planetei, nu exista un motiv de alarmare. În perioada următoare nu se va întâmpla nimic deosebit.
Șopârla era obișnuită ca totul să fie sub controlul ei. Își urlă nemulțumirea. Cel fără nume identifică informațiile utile din urletele lui Khar și le organiză pe nivele de acces.
Transmise cerințe către implant. Acesta le transmise mai departe către planetă sub forma noțiunii de casă, acasă, sursă, nou început.

În zona ecuatorială apăru o nouă insulă în mai puțin de o lună după ciclul soarelui local. O structură muntoasă cu o vale interioară în care se aflã un lac. Zona era acoperită de nori, ceea ce făcea inutilă orice analiză a zonei din satelit.
Nemulțumirea lui Khar crescu. Perioada de acalmie a planetei îi dăduse timp să adune informații. Raportul primit din nord era îngrijorător. Polii magnetici se deplasau rapid într-o nouă poziție.
După ce îl asigură că aceste lucruri se întâmplaseră și în alte situații, întrerupse contactul. Avea nevoie de liniște.

Ea
Deodată ea era acolo. Ocupa tot spațiul din jurul lui. Se simți copleșit de cele două cuvinte pe care implantul le formulă în mintea lui: sunt pregătită.
Îi spuse din nou că este cea mai frumoasă ființă din univers și îi sărută norii. Comandă navei să intre în atmosferă și să se stabilizeze la mică înălțime deasupra insulei.
Își aduse imaginea sânilor ei în memorie și își multiplică forma de energie echivalentă a unor mâini până acoperi fiecare munte. Planeta îl primi. Se lăsă alintată și mângâiată. Își petrecu următoarele zile învățând despre ea. Descoperea mereu lucruri noi și le aduna pe toate într-un întreg. O nouă Ea.

Khar
În palat, Khar privea disperat la ecranele goale. Toate transmisiile din teritoriu erau întrerupte. Ultimele mesaje menționau erupții vulcanice ale unor munți care nu mai erau activi de câteva milenii. În alte zone, vulcani activi se transformaseră în platouri muntoase care se răciseră rapid. Triburile evacuau reședințele în care se stabiliseră încă de la începutul lumii. Nisipul este îmbibat cu apă. Populația se îndrepta spre adăposturi oriunde le găsea.

Capitala era construită pe un platou muntos într-o zonă stabilă din punct de vedere seismic. Cu toate acestea, podeaua de sub picioarele lui se cutremura. Se îndreaptă spre balcon și se uită atent la cerul colorat, norii de praf și locuitorii aflați departe alergând haotic ca niște furnici în curtea palatului și pe străzile orașului.
Își înfipse ghearele în balustradă. Totul era distrus. Se întoarse către consola de comunicare cu nava. Urlă la terran prin mecanismul de transmisie al consolei. Știa sigur că este auzit. Urlă, vorbi calm, se rugă, imploră, urlă iar. Într-un tîrziu, renunță. Se întinse pe podea absorbind căldura din piatră.
Nu era greșeala terranului, cât era greșeala lui. El îl chemase. El condamnase întreaga lui civilizație la dezastrul prin care treceau acum.

Vocea terranului îl luă prin surprindere. Mesajul se termină. Ecoul lui se rostogoli de la un perete la altul al sălii și se stinse cu mult înainte ca el să îl înțeleagă. Sensul și motivele a ceea ce se întâmpla îi deveniră clare odată cu valul de lavă ce se strecură prin pardoseală. Nu incercă sa se ridice. Era prea târziu. Șuvoaie fierbinți își făcură loc prin pielea groasă. Piatra lichidă îi topi organele interne. ”Khar, Colectivitatea a condamnat civilizația ta la extincție. Eu, executorul acestei sentințe, îți onorez ultimele clipe cu bucuria cunoașterii. Ești singurul reprezentant al speciei tale care știe de ce ați dispărut.”

Durerea acoperi totul.

Ea

Cel fără nume simțea ceea ce simțea și ea. Șuvoaiele de lavă fierbinte ce acopereau majoritatea uscatului planetei aduceau plăcere pură pe care și-o împărtășeau unul celuilalt.
Temperatura apei din oceane crescu. La fel crescu și scara de percepție pe care i-o oferea implantul. El își apropie fața, acum o uriașă masă de energie, de suprafața oceanului în care apăruse insula. Apa se deschide formând labii uriașe în care el își scufundă fața. Puseurile de energie ale orgasmului planetei erau simțite în întregul sistem solar. Din nou și din nou.
Pierdu orice control asupra tuturor formelor ei de relief. Munți se prăbușiră, fluvii se evaporară. Continente se scufundară, alte continente formate din lavă răcită le luară locul. Implantul a preluat controlul și a început să modeleze noua planetă.

Timpul care trecuse de la dispariția ultimei ființe ce o locuise nu mai avea nici o relevanță. Tot ce își dorea planeta era plăcere. Apoi și mai multă plăcere de la primul iubit din viața ei.

Cel fără nume

Naveta îl aduse pe malul lacului. Trecuseră aproape două revoluții ale satelitului planetei de la ultimele cutremure majore. Două luni.
Se strecură prin hublou și se opri la marginea apei.
Mai mult decât orice, în memoria ancestrală a terranilor, exista amintirea apei. Oceane, mări, fluvii, râuri, lacuri. De acolo pornise civilizația lor. Apa le lipsea așa cum le lipsea întoarcerea acasă.

Aerul era curat, iar temperatura perfectă. Tot ce planeta a citit în mintea lui și a fost comunicat de implant exista creat aici. Se dezbrăcă de combinezon și intră în apă. Duse degetele umede la gură și gustă lichidul care îl înconjura. Fierbinte.
Se întoarse la navă și îi ceru implantului raportul sondelor de adâncime. Planeta era pregătită.
Izvoarele termale de pe fundul oceanului erau dirijate catre structura tip fagure ce acoperea pereții lacului. Gazele eliberate în aceeași zonă și compușii chimici eliberați de sonde creau lipide, proteine, nucleotide. Procesul de osmoză chimică începuse. Trifosfat adenozin contribuia la apariția primelor celule vii care învățau să utilizeze forța geochimică pentru a se multiplica și crea noi celule.
Nouă luni mai târziu primii doi copii se ridicară din lichid. Un băiat și o fată.

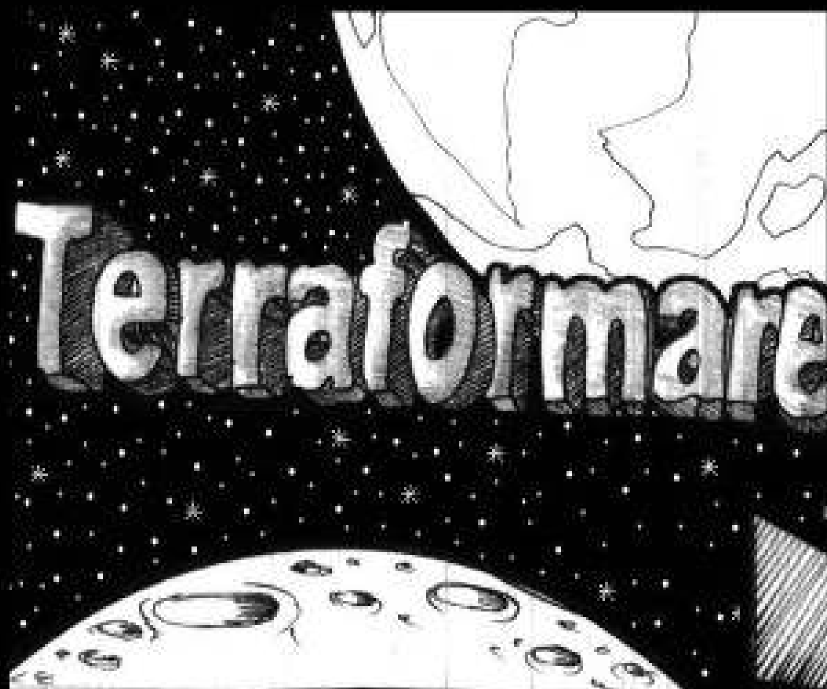
Malik

Raportul despre apariția copiilor ajunse pe Terra în aceeași dimineață în care Cel fără nume era supus ritualului de trecere de la adolescență la maturitate. Acum era un bărbat care își câștigase dreptul la nume: Malik.

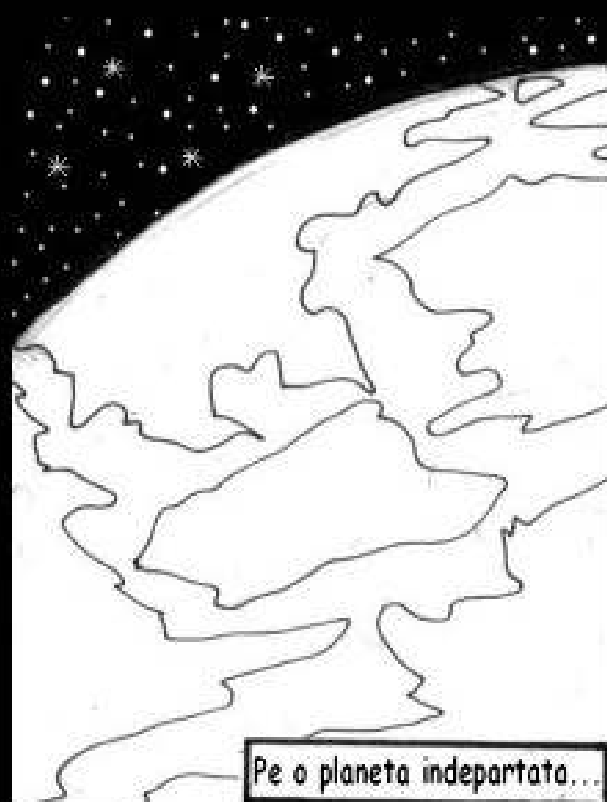
Malik se uită la înregistrările video și analizele genetice ale copiilor care ieșeau în fiecare zi din lac. Numărul de rebuturi era acceptabil. Majoritatea specimenelor erau în stare bună. De la copiii îmbunătățiți cu branhii și organe modificate, pregătiți să populeze oceanele, pâna la cei cu pielea adaptată pentru a lucra în spații toxice sau cu scheletul și musculatura dezvoltate suficient pentru a suporta uriașe aripi din piele întinse pe structuri osoase.
Trebuia luată o decizie privitor cei care sunt normali, asemănatori celor fără nume. Cuvele de clonare de pe Terra puteau produce alții oricând și în orice cantitate. Se va hotărî atunci când se va întoarce pe planetă cum îi va ucide.

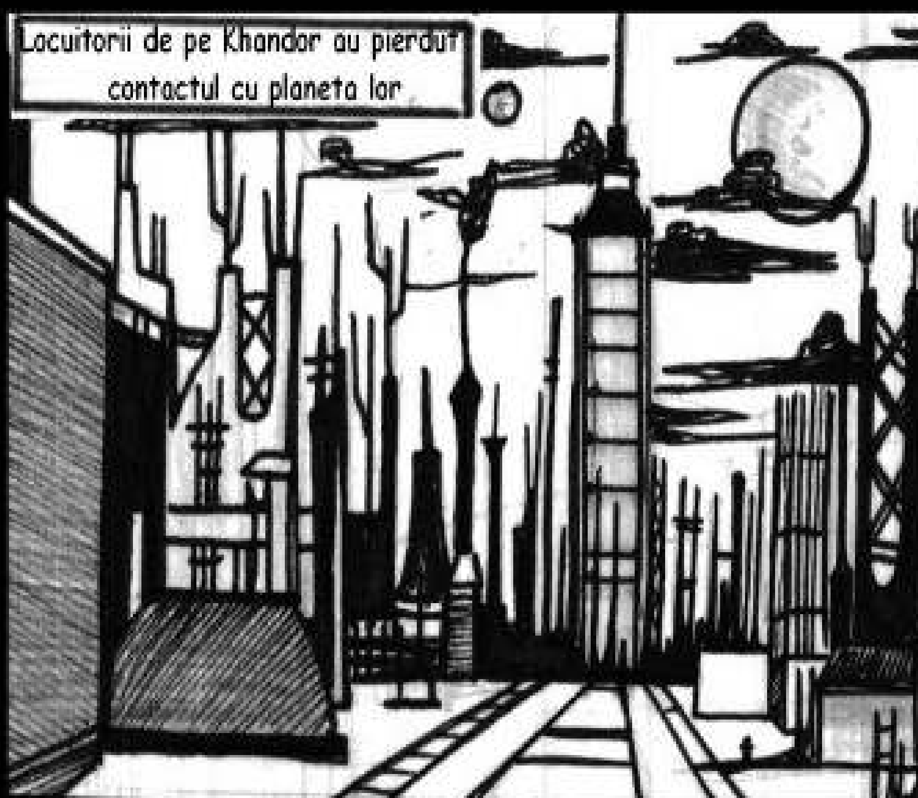
Deschise fișierul cu datele celui pe care l-a ales partener de viață. Reușita acestui experiment îl transformase în unul din cei mai doriți bărbați de pe Terra. Și nu doar cei fără nume își arătaseră interesul.
Alesese pe cineva mai în vârstă care are nume. Acesta va călători cu el și se vor stabili pe planetă. Era mulțumit de alegerea făcută. Un bărbat frumos, slab, cu o musculatură foarte bine definită. Numele lui era Șarpe.
Era numele unui animal care dispăruse cu mult înainte de sfârșitul războiului. Numele animalelor și plantelor pierdute erau folosite pentru numele secrete și pentru a identifica anumite obiecte sau evenimente importante pentru Terra. Astfel ele trăiau în memoria tuturor și nu permiteau nimănui să uite rațiunea fiecăruia dintre ei de a exista.

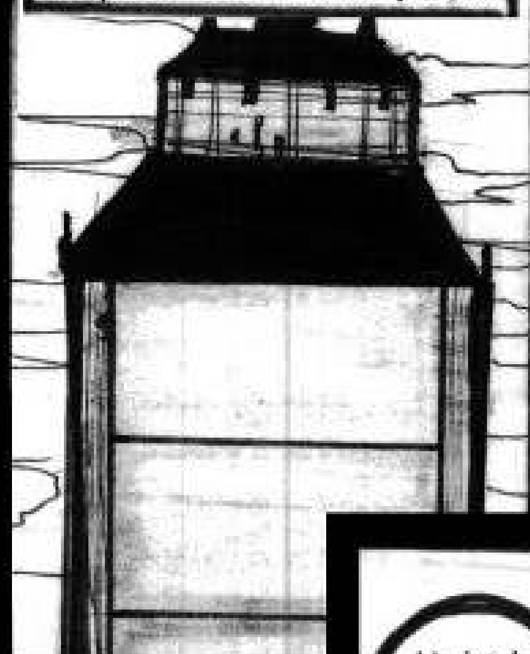
Intră în bibliotecă și încărcă unitatea informațională cu toate datele pe care considera util să le transmită urmașilor săi. Bineînțeles că aceste informații vor fi oferite doar celor care vor merita acest lucru. Cei aleși.
Cubul de date era important și merita un nume. Numele lui va fi Măr.

Terraformare

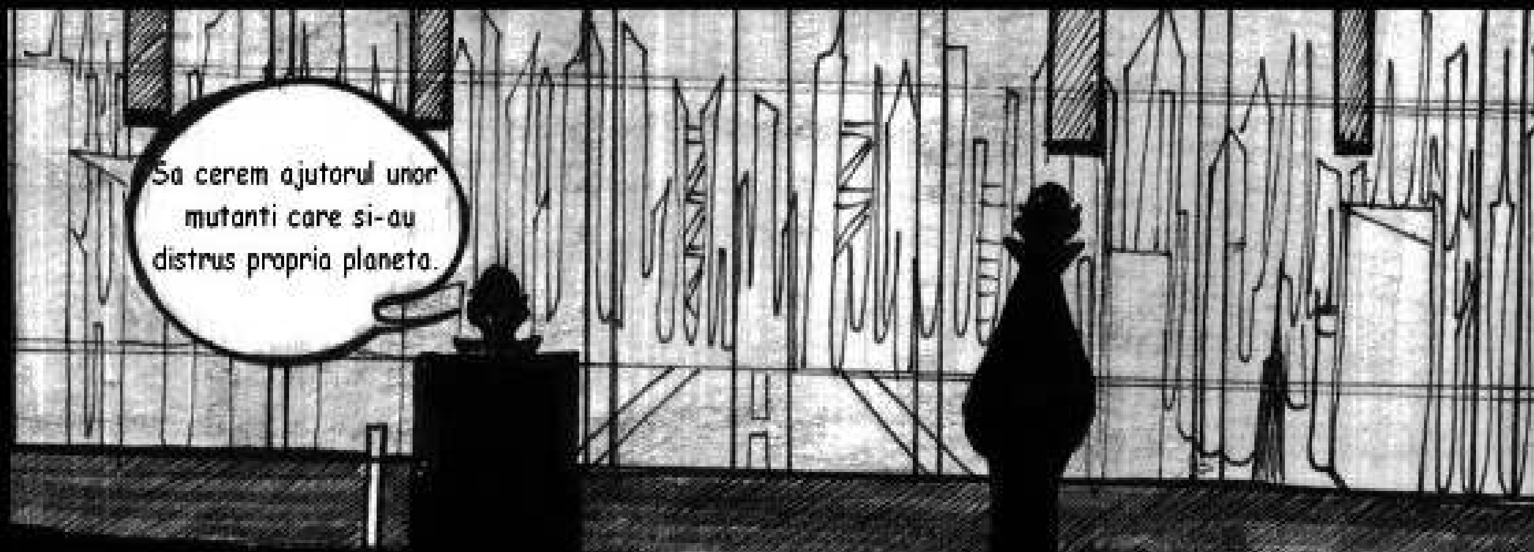

Undeva, intr-o galaxie indepartata

Pe o planeta indepartata...

Locuitorii de pe Khandor au pierdut contactul cu planeta lor

Presedintele si consilierul lui Khar au epuizat toate solutiile posibile.

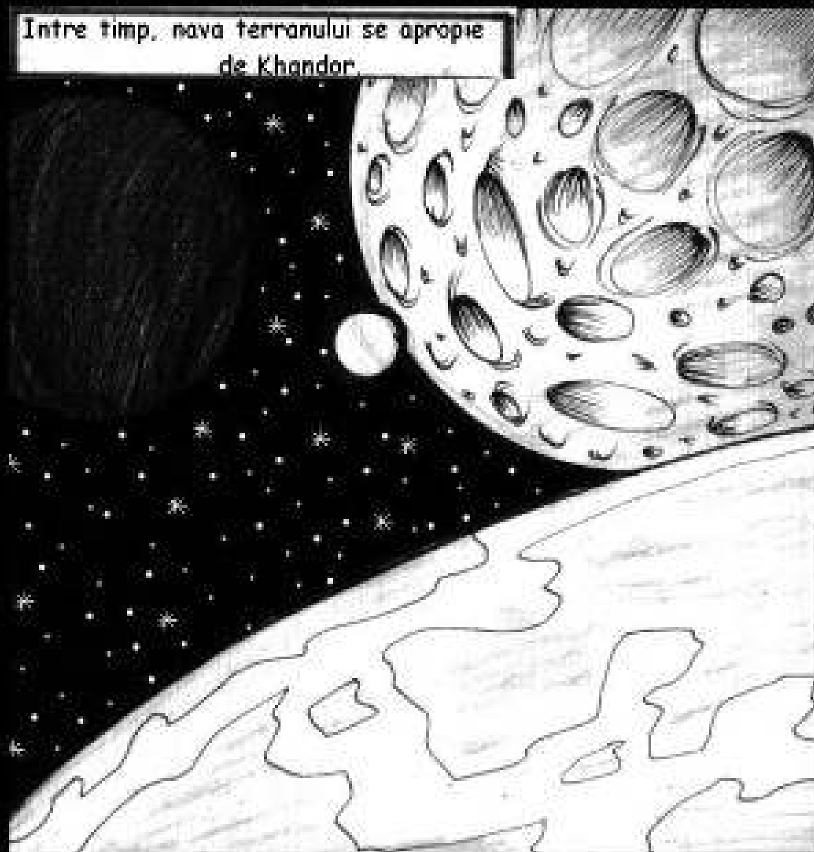

Nu inteleg de ce trebuie sa apelam la ei
Avem nevoie de un planetolog. Va trebui sa cerem ajutorul celor de pe Terra!

Sa cerem ajutorul unor mutanti care si-au distrus propria planeta.

Nu am un sentiment bun despre asta ...

Domnule presedinte, impartasesc aceleasi indoieli. Va promit ca
voi negocia fiecare aspect al contractului
Khar, nu punem doar civilizatia noastra in pericol. Planeta insasi va fi in pericol. Nu ne putem permit nici o greseala.

Da, domnule!
Bine. Ia toate masurile de siguranta necesare. In cazul in care greseste trebuie sa il putem opri in timp util.
Domnule presedinte terranul a sosit!

Intre timp, nava terranului se apropie de Khandor.

Terranul vrea sa aterizeze!
Terranul solicita intrarea in atmosfera ..
Asteptam ordinul!
Domnule!

Da-i permisiunea sa aterizeze. Trimite sclavii!
Ma voi asigura personal ca totul va decurge conform planului!
Terranul va reusi!

Intre timp, pe nava...
Ce planeta frumoasa!

Nava se aproprie de astroport

Intre timp ...
Ii comunici coordonatele si ne comunici cerintele lui. Sa nu uiti de ce esti aici Aknot!
Da, stapane!

Fa-ti datoria, Aknot!
Le voi spune fratilor mei ce avem de facut!

Fratilor, noi suntem cei alesi
sa il primeasca pe Cel fara nume
E datoria noastra sa fim aici

Nava aterizeaza...

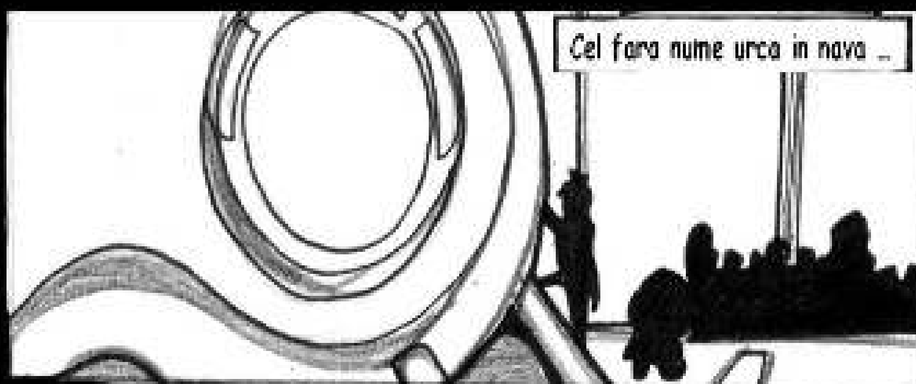

Cel fara nume soseste...

Capetenie a Urukvish, ce mesaj ti-au dat stapanii tai?
Un loc ...

Inteleg.
Acolo o vei inalni pe mama tuturor Maruk Amra. Ai coordonatele aici. De tine depinde soarta noastra, a tuturor! Nu uita asta!
Coordonatele sunt 02-03-07-09-10! Acolo este Ea...

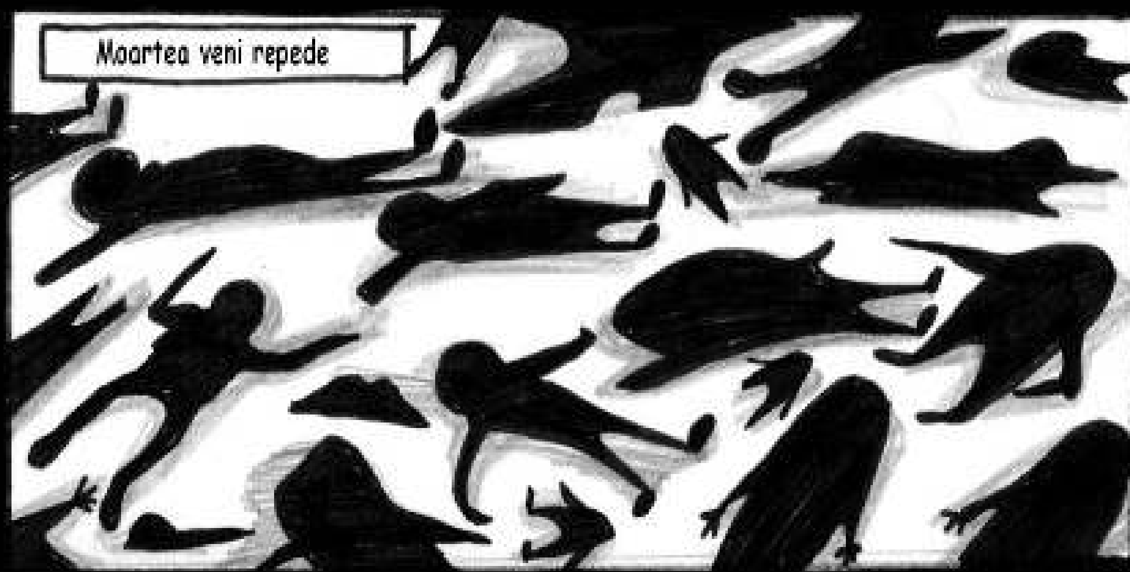

Si ce se va inampla cu voi, cei care sunteti aici?
Ne vom face datoria...

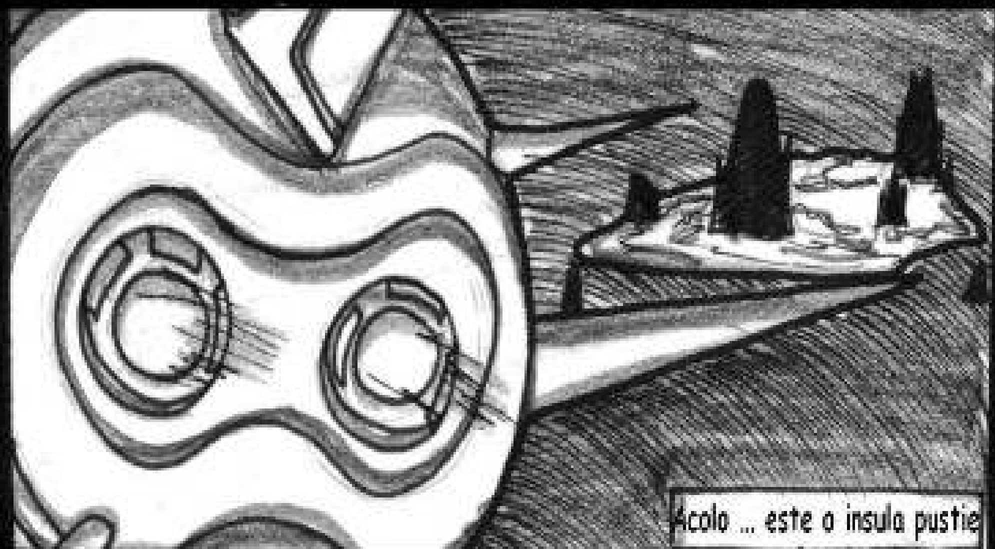

Moartea ne asteapta!
Cu bine!
Terranule
Cu bine!

Cel fara nume urca in nava ..

Sa ne unim in rugaciunea noastra catre Maruk Amra. Moartea noastra este pretu pentru viata celorlalti!

AAAAAAHH!

In sfarsit!
Am ajuns!

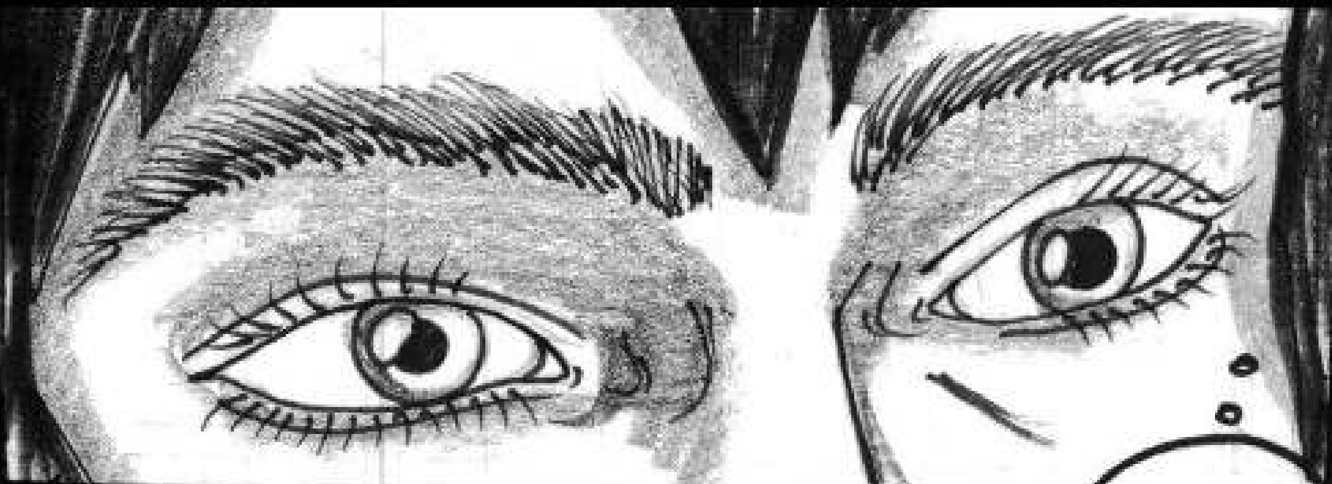

Locul acesta este minunat
Exact ce mi-am dorit!

Planeta este extraordinara
Soparlele sunt cu adevarat binecuvantate!

Trebuie sa ma misc repede. Nu am timp de irosit.
Aici!
Sunt aproape de destinatie!

Superb!
Wow!

Vine!
Esti frumoasa!

Cine esti?
Pentru ce ai venit aici?

Ochii ei!

Am luat forma ta,
dar sunt mai mult decat asta
Ce esti tu?
Multumesc!
Nu imi multumi!
Pentru ce ai venit aici?
Nu esti ca ceilalti!
De ce mi-au trimis locuitorii
mei o fiinta ca tine?
Ei sufera ...

Nu le doresc raul!
Starea pe care o simt se reflecta
asupra lor. Nu pot sa controlez asta.
Tot ce simt este manifestat in
schimbarile de la suprafata.
Te inteleg.
Vreau sa stii ca nu sunt
aici pentru ei. Sunt aici
pentru tine. Tu esti cea
care conteaza
Am venit aici pentru tine
Te iubesc!

Planeta mea ...
este speciala.
Ca si tine!
Cum e viata
pe planeta ta?
La fel ca aici?

Iti place
ceea ce vezi
aici?

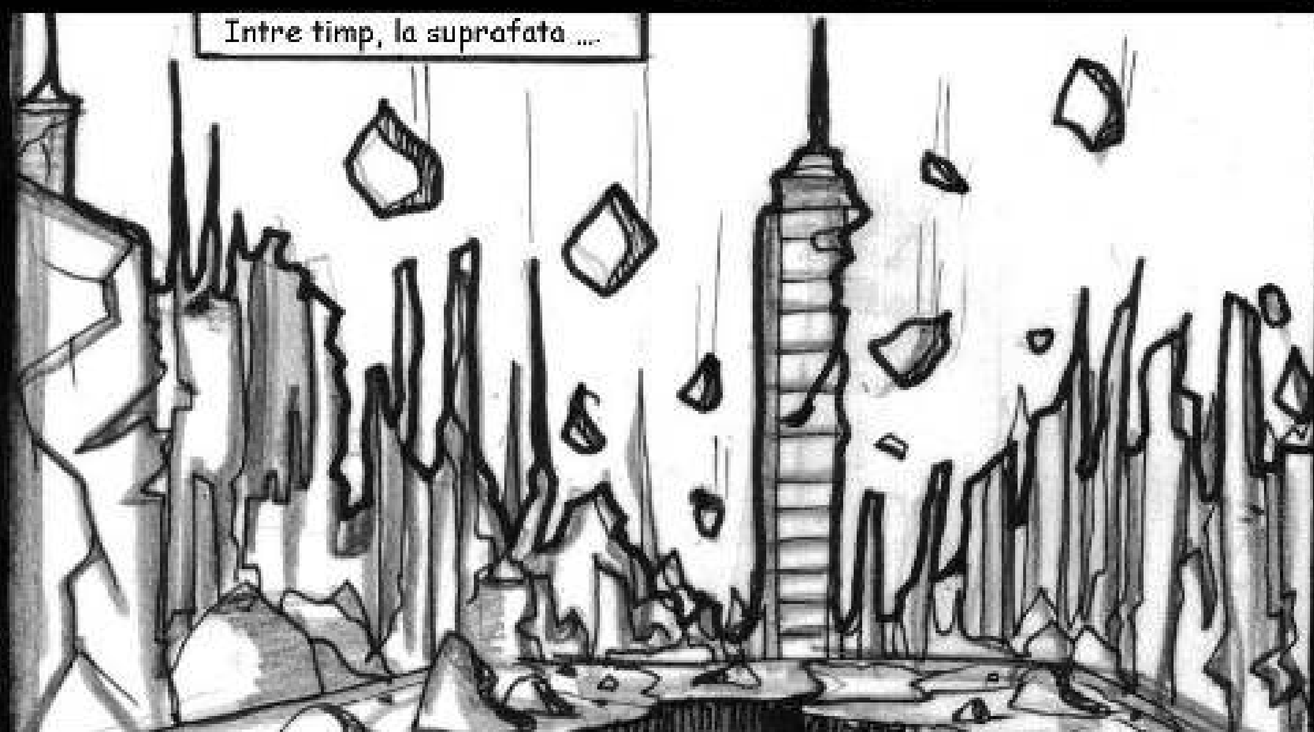

Da! Dar si mai mult imi place ce vad ochii mei acum!
Multumesc!

Ce sunt toate aceste senzatii? Imi plac. Nu te opri.

Mmm
Iti place?

NU TE OPRI!
Dorinta ta mi-e porunca!

Intre timp, la suprafata ....

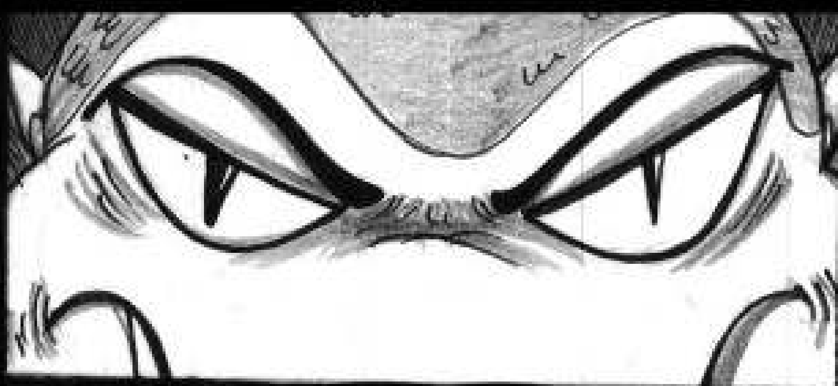

Nenorocire!
Terranul ne-a adus doar distrugere!

Terranule, raspunde!
Totul se prabuseste!
Iti ordon! Raspunde!
ZZZZZZ

O, nu!

Nu imi vine sa cred!
Khar, civilizatia ta a fost condamnata la extinctie. Eu, executorul, iti onorez ultimele clipe cu bucuria cunoasterii. Esti ultimul din specia ta care stie de ce ati disparut!
BOOM

Terranule,
ai castigat

Ai
castigat!

Intre timp...

Hmmm...
Imi place.
Tot ce
traiesc acum
este
extraordinar!

Exist doar pentru placerea ta!
Existi pentru mai mult de atat...

Am nevoie de mai mult pentru a fi implinita ...

Iubirea mea, vino!

A sosit momentul!

Ciclul trebuie sa fie complet!

Totul
e gata!

Esti superba!

Iubirea mea!
Te iubesc!

Un nou ciclu de viata incepe ...

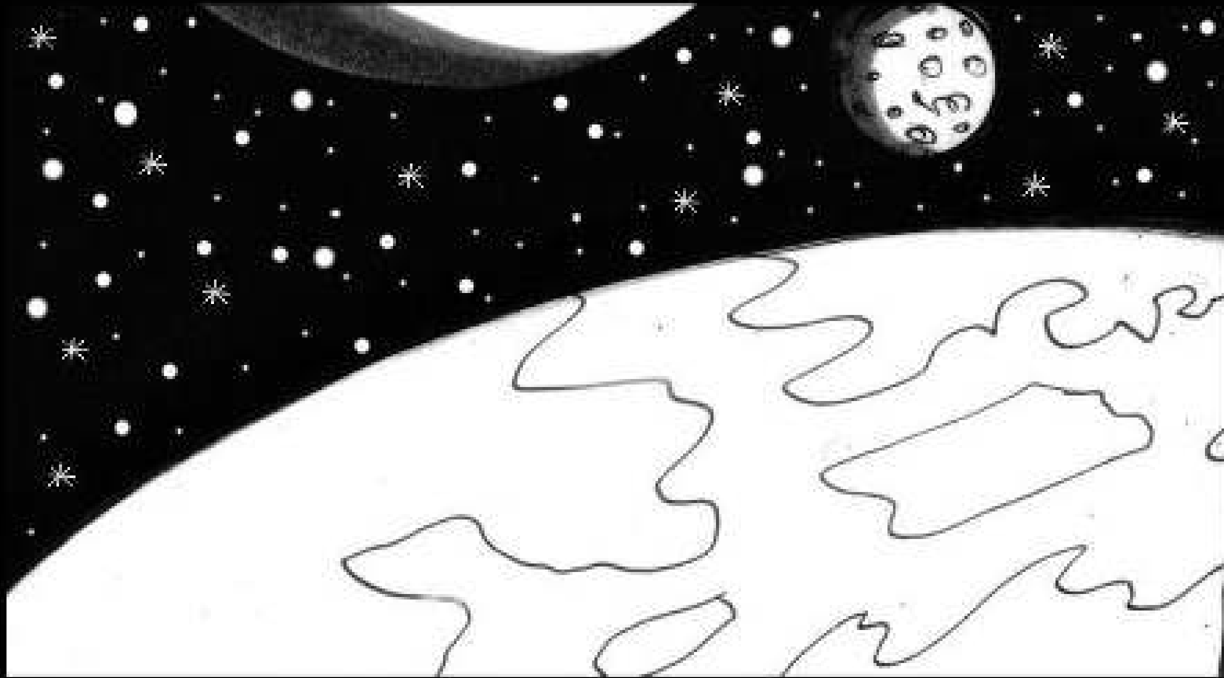

Dupa 9 luni

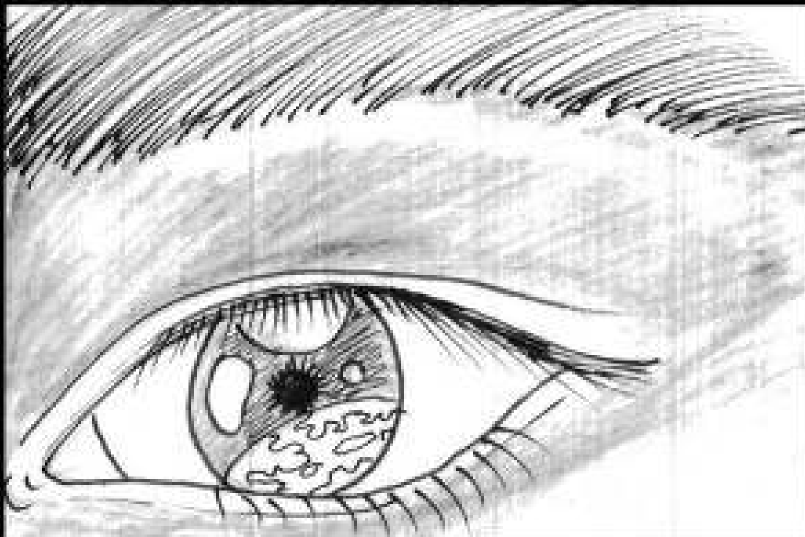

Doi copii iesira..

Malik, este incredibil!
Ce anume dragul meu Sarpe?

In fiecare luna apar pe Khandor noi fiinte care au acelasi bazin genetic cu al nostru.

Vom merge acolo pentru a facilita evolutia lor accelerata intr-o civilizatie care sa cucereasca galaxia.

Am incarcat o unitate formationala cu toate informatiile de care vor avea nevoie. Numele acesteia va fi Mar

Vom oferi aceste informatii doar celor alesi sa conduca acele fiinte.

THE END

Scriitor:Emanuel Grigoras

Desenator:Almatheya Andra

The End